

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. april 2009
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2009-7650-0005
Dok.: HSI40292

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger (Udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning) (L 137), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. marts 2009.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger (udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning) (L 137):

”Vil ministeren skaffe dokumentation for, at databeskyttelsesdirektivet er til hinder for, at bestemmelsen i persondatalovens § 8 ændres, sådan som anført af AC, CFU, OAO og LO?”

Svar:

1. De nævnte organisationer har i deres høringssvar over betænkning nr. 1500/2008 om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning peget på, at der ifølge betænkningens afsnit 2.2.2.2.1 vil ske en vis udvidelse af adgangen til manuelt at videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, idet sådan videregivelse er mulig efter persondataloven, hvis det er nødvendigt for den modtagende myndigheds sagsbehandling.

I høringssvarene fra de nævnte organisationer peges der i den forbindelse på, at det i samme afsnit i betænkningen er anført, at det efter udvalgets opfattelse ikke vil være muligt at ændre kriterierne for videregivelse af personoplysninger efter persondataloven, bl.a. fordi dette bygger på databeskyttelsesdirektivet.

Da den foreslåede ændring af reglerne om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning efter organisationernes opfattelse udgør et stort indgreb i de hensyn, der ligger bag forvaltningslovens § 28, efterlyser organisationerne dokumentation for, at databeskyttelsesdirektivet er til hinder for, at bestemmelsen i persondatalovens § 8 ændres.

2. Med lovforslaget vil der som nævnt ske en vis udvidelse af adgangen til manuelt at videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, idet der i forhold til de gældende regler vil være en øget mulighed for at videregive oplysninger af hensyn til den modtagende myndigheds sagsbehandling.

Baggrunden herfor er, at betingelserne for udveksling af personoplysninger i henholdsvis forvaltningsloven og persondataloven er udformet forskelligt, og at det således følger af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, at det er muligt at videregive oplysninger, hvis det er nødvendigt for den

modtagende myndigheds sagsbehandling, hvilket ikke kan ske efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 4. Der kan herved henvises til pkt. 2.1.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til pkt. 2.2.2.2.1 i betænkningen om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning.

Som det videre fremgår de anførte steder, bygger den nuværende regulering i persondataloven på databeskyttelsesdirektivet. Som følge heraf vil det efter udvalgets opfattelse ikke være muligt at ændre de kriterier for videregivelse af personoplysninger, som fremgår af persondataloven. Det er bl.a. i lyset heraf, at udvalget har anbefalet, at en ny regulering af adgangen til at udveksle oplysninger inden for den offentlige forvaltning bør baseres på ”persondata-modellen”, jf. herved nærmere det anførte i betænkningens pkt. 2.2.2.1.

Som anført i pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger kan Justitsministeriet af de grunde, som udvalget har peget på, tilslutte sig, at adgangen til både elektronisk og manuelt at videregive personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder fremover alene reguleres af persondataloven. Justitsministeriet lægger herved bl.a. vægt på, at det med ”persondatalov-modellen” – som anført af udvalget – vil blive sikret, at kravene i databeskyttelsesdirektivet til behandling og herunder videregivelse af personoplysninger overholdes.

Det skal i den forbindelse særligt fremhæves, at det fremgår af forarbejderne til persondataloven, at reglerne i persondatalovens § 8, stk. 2, om forvaltningsmyndigheders videregivelse af de typer af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold (som ikke er omfattet af lovens § 7) – navnlig for at undgå, at der rejses spørgsmål om, hvorvidt direktivet er gennemført korrekt – ikke må administreres mere restriktivt end reglerne i persondatalovens § 7, der vedrører de personoplysninger, som efter direktivet anses for følsomme. Der kan herved henvises til det lovforslag nr. L 147 af 9. december 1999 (side 103 f), som førte til vedtagelsen af persondataloven.

I overensstemmelse hermed er det i persondatalovens § 8, stk. 6, fastsat, at behandling og herunder videregivelse af personoplysninger i de tilfælde, der er reguleret i bl.a. § 8, stk. 2, i øvrigt kan finde sted, hvis betingelserne i § 7 er opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter bestemmelsen i § 7, stk. 2, nr. 4, kan ske videregivelse af oplysninger om bl.a. racemæssig eller etnisk baggrund, politisk eller religiøs overbevis-

ning samt oplysninger om helbredsmæssige forhold og seksuelle forhold, hvis det er nødvendigt af hensyn til offentlige myndigheders behandling af oplysninger som led i myndighedsudøvelse. Bestemmelsen i § 7, stk. 2, nr. 4, der (også) giver adgang til at videregive følsomme personoplysninger af hensyn til den modtagende myndigheds sagsbehandling, er indsat i persondataloven med henblik på at gennemføre databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 2, litra e.

Justitsministeriet kan på denne baggrund ikke anbefale, at de videregivelsesregler, som følger af persondatalovens § 8, stk. 2, og som åbner mulighed for efter en konkret vurdering at videregive personoplysninger af hensyn til den modtagende myndigheds sagsbehandling, erstattes af de strengere videregivelsesregler, som følger af forvaltningslovens § 28, stk. 2.

Sammenfattende er det således Justitsministeriets opfattelse, at der – for at undgå, at der kan rejses spørgsmål i forhold til gennemførelsen af bestemmelserne i direktivets artikel 7 og 8 – ikke bør foretages ændringer i de nugældende behandlingsregler i persondatalovens §§ 6-8.

3. Jeg vil afslutningsvis på ny slå fast, at jeg ikke er enig i den bekymring, som de pågældende organisationer har givet udtryk for i relation til spørgsmålet om adgangen til manuelt at videregive personoplysninger af hensyn til den modtagende myndigheds sagsbehandling.

Jeg kan således tilslutte mig udvalgets anbefaling om at fjerne den eksisterende forskel mellem videregivelsesreglerne i persondataloven og forvaltningsloven og i stedet indføre en ordning, hvorefter der kan ske manuel videregivelse af personoplysninger på området i samme omfang, som allerede gælder efter persondataloven (med hensyn til elektronisk videregivelse mv.).

Det skal herved navnlig fremhæves, at den ordning, som følger af persondataloven (i § 8, stk. 2, nr. 3), blev indført efter nøje overvejelser og på baggrund af bl.a., at ordningen ville svare til, hvad der fulgte af den daværende lov om offentlige myndigheders registre.

Der er med andre ord tale om, at en ordning, som har været gældende i lang tid uden at give anledning til principielle betænkeligheder, for fremtiden også skal gælde for manuel videregivelse.

Der kan i øvrigt henvises til det, som er anført i den kommenterede høringsoversigt, side 6 f.